

**СТАТТЯ “ОСТАП НИЖАНКІВСЬКИЙ У МОЇХ СПОГАДАХ” КИРИЛА СТУДИНСЬКОГО –
ВАРТІСНА ПАМ’ЯТКА СПОГАДОВОЇ ЛІТЕРАТУРИ ПОЧАТКУ ХХ СТОРІЧЧЯ**

УДК 78.071.1(477)

*Уляна Молчко, доцент кафедри музикознавства та фортепіано
Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка*

**СТАТТЯ “ОСТАП НИЖАНКІВСЬКИЙ У МОЇХ СПОГАДАХ” КИРИЛА
СТУДИНСЬКОГО – ВАРТІСНА ПАМ’ЯТКА СПОГАДОВОЇ ЛІТЕРАТУРИ
ПОЧАТКУ ХХ СТОРІЧЧЯ**

У статті розглянуто раритетний публіцистичний матеріал Кирила Студинського про українського композитора о. Остапа Нижанківського, що був надрукований на сторінках журналу “Наша культура” на початку ХХ сторіччя. Автор дослідження аналізує багатий інформативний матеріал, який фіксує у своїх спогадах галицький журналіст. Доведено, що ця праця з давнього періодичного видання, в якій представлені мистецькі здобутки хорового колективу під керуванням О. Нижанківського, є вартісним внеском до історіографії української культури.

Ключові слова: *О. Нижанківський, К. Студинський, стаття, журнал “Наша культура”.*

Літ. 9.

*Ульяна Молчко, доцент кафедры музыковедения и фортепиано
Дрогобычского государственного педагогического университета имени Ивана Франко*

**СТАТЬЯ “ОСТАП НИЖАНКІВСЬКИЙ В МОИХ ВОСПОМИНАНИЯХ”
КИРИЛЛА СТУДИНСЬКОГО – ЦЕННАЯ ПАМ’ЯТКА МЕМУАРНОЙ ЛІТЕРАТУРИ
НАЧАЛА ХХ ВЕКА**

В статье рассмотрено раритетный публицистический материал Кирилла Студинского об украинском композиторе о. Остапе Нижанковском, который был напечатан на страницах журнала “Наша культура” в начале ХХ века. Автор исследования анализирует богатый информативный материал, который фиксирует в своих воспоминаниях галицкий журналист. Доказано, что этот труд из старого периодического издания, в котором представлены художественные достижения хорового коллектива под руководством О. Нижанковского, является ценным вкладом в историографию украинской культуры.

Ключевые слова: *О. Нижанковский, К. Студинский, статья, журнал “Наша культура”.*

*Ulyana Molchko, Associate Professor of the Musicology and Piano Department
Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University*

**THE ARTICLE “OSTAP NYZHANKIVSKIY IN MY MEMORIES” BY KYRYLO
STUDYNSKIY AS THE VALUABLE MONUMENT OF MEMOIRE LITERATURE OF THE
EARLY 20TH CENTURY**

The article studies the unique publicistic material of Kyrylo Studynskiy about the Ukrainian composer father Ostap Nyzhankivskiy, which was published on the pages of magazine “Our Culture” at the beginning of the 20th century. The article analyzes the rich informative material which shows both separate branches of creative work of a Galician artist and the development of national cultural and educational life of Galicia at the end of the 20th century in the conditions of ungoverned territory.

The article of Kyrylo Studynskiy is written in the genre of memoirs where important at that time artistic actions were recorded against the background of describing the pages of life and creative work of O. Nyzhankivskiy.

The researcher reviews the publicistic material of K. Studynskiy, which consists of seven chapters: “My first meeting with Ostap Nyzhankivskiy”, “Ostap as a conductor at the evening meetings of O. Konytskyi”, “Ostap among the group of academic gymnasium students”, “Concert of Ostap’s choir in Rohatyn”, “the Repertoire of Ostap’s choir. “Music library”. “The Relations with Ukraine”, “The Professors and youth of academic gymnasium. Performances of Ostap’s choir in “Zoria” in 1885-1887” “Three representative concerts of Ostap’s choir in 1886”.

Characterizing every chapter of the article-memoir of K. Studynskiy, the accent is made on the musical repertoire of “Academic Brotherhood” choir which consisted of both works of foreign and Ukrainian composers, what proves high professional level of singing ensemble. The significant concert performances of the choir under the supervision of O. Nyzhankivskiy in Lviv and Galician cities have been mentioned.

The educational role of O. Nyzhankivskiy as a founder of “Music library” as well as cooperation of him and singing ensemble with craft society “Zoria” has been described. The pedagogical contribution of Lviv academic gymnasium professors has been studied, in particular of A. Vakhnianyn, O. Borkovskiy, and H. Vrecion who repeatedly appeared with lectures in front of the bourgeois youth.

**СТАТТЯ “ОСТАП НИЖАНКІВСЬКИЙ У МОЇХ СПОГАДАХ” КИРИЛА СТУДИНСЬКОГО –
ВАРТІСНА ПАМ’ЯТКА СПОГАДОВОЇ ЛІТЕРАТУРИ ПОЧАТКУ ХХ СТОРІЧЧЯ**

Based on the analyzed publicistic material of K. Studynskiy published in the magazine “Our Culture”, it has been proven to be valuable contribution to historiography of Ukrainian culture.

Keywords: *O. Nyzhankivskiy, K. Studynskiy, an article, the magazine “Our Culture”.*

Постановка проблеми. Сучасні умови державотворення, що супроводжуються відродженням національної культури, вимагають глибокого переосмислення творчого внеску фундаторів української музики. Постать композитора, диригента, культурно-освітнього та громадського діяча о. Остапа Нижанківського (1863 – 1919) є однією з центральних серед плеяди митців кінця ХІХ початку ХХ сторіччя. Але його мистецька діяльність, котра сприяла становленню та розвитку нашої культури, є ще малодослідженою. Публіцистична праця академіка Кирила Студинського “Остап Нижанківський у моїх спогадах” поглиблює інформативний матеріал про о. О. Нижанківського, тогочасні товариства, окремих культурно-освітніх діячів, тому є пам’яткою спогадової літератури початку ХХ сторіччя.

Аналіз останніх досліджень. Життєвий та творчий шлях о. О. Нижанківського привертая увагу багатьох дослідників української культури: С. Людкевича [3; 4], Я. Колодій [2], Л. Кияновської [1], Л. Соловей [7], Р. Сов’яка [5; 6]. Праця К. Студинського “Остап Нижанківський у моїх спогадах” [8] стала плідним ґрунт для написання книг про митця Я. Колодій [2] та Р. Сов’яку [5; 6]. Варто зазначити, що зазначена публіцистична праця містить багатий інформативний матеріал, який висвітлює не тільки окремі віхи творчості галицького диригента, але й розвиток тогочасного національного культурно-освітнього життя Галичини кінця ХІХ ст. в умовах бездержавності.

Мета дослідження – ввести в науковий обіг раритетну статтю Кирила Студинського, присвячену о. Остапу Нижанківському та визначити її музикознавчу цінність.

Вклад основного матеріалу. Праця Кирила Студинського “Остап Нижанківський у моїх спогадах”, що побачила світ у журналі “Наша культура” за 1937 рік, присвячена священику, видатному композитору, диригенту, громадському діячу о. Остапові Нижанківському. Автор обирає літературний жанр – спогади, яким властива “сукупність асоціативно-ретроспективних згадок про знайому людину чи певні події з власного життя. На відміну від мемуаристів та автобіографістів, автори спогадів не ставлять собі на меті цілісне відтворення образу відомого знайомого чи зображених подій, йдеться лише про фрагментарні уривчасті спомини” [9].

Публіцистична праця складається з семи розділів: “Моя перша зустріч з Остапом

Нижанківським”, “Остап диригентом на вечорницях Ол. Кониського”, “Остап серед громади учнів акад. гімназії”, “Концерт Остапового хору в Рогатині”, “Репертуар Остапового хору. “Бібліотека музикальна”. Зв’язки з Україною”, “Професори і молодь акад. гімназії. Виступи хору Остап в “Зорі” 1885 – 7”, “Три пописові концерти хору Остапа в р. 1886”. У них вперше фіксуються знакові творчі етапи життєвого шляху композитора. Саме тому, Р. Сов’як називає К. Студинського “першим біографом о. О. Нижанківського” [6, 14]. Тут також здійснюється панорамне відтворення важливих тогочасних мистецьких подій, які подані через оцінку К. Студинського.

У першому розділі “Моя перша зустріч з Остапом Нижанківським” автор знайомить читача з героєм статті. Про те, що це спогадова праця, К. Студинський зазначає вже у перших реченнях. Він пише: “Минуло п’ятдесят літ, як я вперше познайомився з Остапом Нижанківським, а мені здається, що це було недавно. Моє товаришування з Остапом в роках 1885 – 7 і від осені 1888 – 1889 залишилося в мене в такій живій пам’яті, що я хотів би свої враження передати громадянству, як спогад про доброго товариша, талановитого музику й незрівняного диригента” [8, 138].

Автор зазначає, що їх знайомство відбулося у грудні 1884 року, коли він навчався у шостому класі Львівської української академічної гімназії. Остап Нижанківський на той час був на військовій службі. К. Студинського вразив його зовнішній вид. “Був це рідкий тип гарного чоловіка з незвичайно симпатичним обличчям, з кучерявим, буйним волоссям, зачесаним посередині голови. Був він рослий і стрункий”, – зазначає публіцист [8, 139]. О. Нижанківський захопив його також глибоким знанням поезії Володимира Навроцького. Музикант захоплено прочитав напам’ять вірші “До ластівки”, “Умерла” і наголосив, що ця поезія так і проситься на ноти. Таким було перше знайомство К. Студинського з О. Нижанківським.

Другий розділ “Остап диригентом на вечорницях Ол. Кониського” присвячений першому виступу О. Нижанківського у Львові, як композитора та диригента. Автор детально описує знакову подію, а саме вечорниці на честь Олександра Кониського, що були проведені у товаристві “Бесіда”. Вступне слово виголосив Іван Белей, на той час редактор “Діла”.

Концертну програму становили: твір Ф. Крейслера “Чарівна піснь”, а також дві композиції О. Нижанківського: “Вітер” на слова Верніволі (О. Кониського) та кантату “Не гармати грають нині” на вірші І. Франка. Публікація К. Студинського пронизана схвальними відгуками з преси початку ХХ сторіччя. Він наводить висловлювання рецензента “Діла”, в яких поданий аналіз виконуваних творів Нижанківського. “Як сама музика, основана на народніх мотивах, відзначувалася молодечею силою та багатством інвенції, так і вірне виконання композиції зробили на зібраних дуже приємне враження, що висловилося у рясних оплесках” [8, 140].

У другому розділі К. Судинський фіксує цікавий матеріал про концертний репертуар хору “Академічного Братства”, про його окремих солістів та читців поезії. Так, на вечорницях, присвячених О. Кониському, був також виконаний твір М. Лисенка на слова Т. Шевченка “Поки зійде ясне сонце”, С. Монюшка “Спомин лірникові”, де сольну партію блискуче відспівав Володимир Лев. Схвально публіцист відзивається про декламатора поезії О. Кониського “Острожник” Нестора Яворівського.

Ця мистецька подія, про яку пише у своїх спогадах К. Студинський, засвідчує не тільки факт ювілейного відзначення творчості О. Кониського, але й появу в Галичині нової талановитої плеяди українських митців-патріотів в умовах тогочасної бездержавності.

Третій розділ “*Остап серед громади учнів акад. гімназії*” висвітлює мистецькі осунки О. Нижанківського з молоддю. Найближчим його товаришем став К. Студинський, якому він представив свої композиції. Кирило з задоволенням виконував композиції “До ластівки” на слова В. Навроцького, а також спільно з О. Нижанківським дует “І широку долину” на вірші Т. Шевченка. Публіцист зазначає, що з учнями академічної гімназії митець радо зустрічався на пробах у Народному Домі. Ці сходи проходили в атмосфері великого національного піднесення. Молодь читала вірші Т. Шевченка, Ю. Федьковича, свої власні поезії, співала твори А. Вахнянина “До чарки”, “Калину”. З особливим теплом Студинський описує виховне спілкування з Нижанківським-диригентом на пробах гімназійного хору. “Був Остап незрівняним диригентом. На даний знак камертоном ми ставали карно біля нього. Ніхто з нас не смів тоді навіть зашелестіти нотами. З його руки, а ще більше з його обличчя ми вичитували, як маємо співати та модулювати пісню. Кожний із нас мусів

вивчити ноти, щоб співати без помилок. Словом, він панував над нами й над нашими голосами своїми нервами. Він любив і розумів пісню, а ту саму любов і розуміння пісні вливав він між нас [...]. Ставився він до кожної пісні поважно, тому й годі дивуватись, що й ми, молоді учні, споважніли та з повагою ставились до хору й пісні” [8, 143], – пише автор споминів. Як дійсний диригент хору О. Нижанківський став у серпні 1885 року, а від вересня 1885 року, зазначає К. Студинський, почалася історія Остапового хору.

Четвертий розділ “*Концерт Остапового хору в Рогатині*” подає сучасникам інформацію про мистецьку акцію хору в місті Рогатині. Тут зафіксовано імена перших учасників цього молодіжного колективу, а саме Остапа і Петра Нижанківських, Євгена Хомінського, Івана та Юліяна Бачинських, Осипа Партицького, Матківського, Юліяна Гумецького, Сидора Білинського, Антіна Стрільбицького, Івана Іванціва. Автор детально подає репертуар тогочасного концерту, до якого, крім інших, входили: “Гуляли”, “До чарки” О. Нижанківського, “Не забуду” (“І широку долину”), “По морю” А. Вахнянина. Місцевими аматорами було поставлено вистави: “Тато на заручинах”, “Він не заздрісний”. Автор також подає прізвища провідних театралів Рогатина: Михайла Левицького, Савини Стрільбицької, Івана і Северина Стрільбицьких, при цьому зазначаючи, що “гнали вони свої ролі не як аматори, але як дійсні артисти” [8, 202].

Стаття фіксує прізвища тогочасної інтелігенції, яка приймала та підтримувала цей молодіжний колектив. Серед інших – о. Іполит Дзерович, о. Стрільбицький, о. Чировський, а також Полянські, д-р Кравич, д-р Савчак.

Розділ пронизаний газетними відгуками з часопису “Діло”, які поглиблюють відомості, пов’язані з конкретною подією. Ось наприклад, наведемо уривок з допису “Перший вечерок музикально-вокальний в Рогатині” за 1885 рік: “Ми слухали, дивилися, та очам не вірили, ми ще досі не стямилися по гарнім вечерку рогатинським, чогось подібного ми – кажемо щиро і вітверто – ніколи не надіялись, тим більше, що як ми зачували, вечерковий комітет мав прикмети “пізнього Івана”. Програма вечерка була дуже багата і відповідна, а ще краще викінчена. Розпочав хор львівської молоді та других любителів співу відспіванням нового кусника “Гуляли” композиції О. Нижанковського. Співаки під управою самого композитора так заїмпонували своїми голосами, що на жадання публіки, мусіли

той кусник повторити. Потому відіграли аматори вельми удачно міщанську пригоду Григорія Григорієвича (...) “Тато на заручинах”. Як пані, так і панове аматори грали з правдивим чуттям і вив’язались із свого нелегкого завдання якнайліпше” [8, 203]. Такі відгуки свідчать про значоків даної концертно-театральної події для регіону, оскільки, як далі зазначає К. Студинський, це сприяло утворенню в Рогатині низки товариств, а саме “Народної торгівлі”, “Народного Касино”. Автор статті підсумовує, що “хор учнів акад. гімназії під проводом Остапа сповнив громадську службу, розбуджуючи громадянство Рогатинщини до національної роботи” [8, 204].

У публікації автор пише і про моральну атмосферу колективу. Він наголошує, що “між його членами була незвичайна карність. Ніхто, під загрозою ексклюзії, не міг зробити нетакту, ніхто на смів зловжити алкоголю, а приклад давав нам сам Остап своєю ввічливістю супротив людей, своєю скромністю, здержаністю в питті та культурністю” [8, 204].

П’ятий розділ “*Репертуар Остапового хору. “Бібліотека музикальна”. Зв’язки з Україною*” несе не тільки інформативну функцію, але й аксіологічну, що дає можливість усвідомити вагомий внесок О. Нижанківського в культурний розвиток Галичини. Викладений матеріал є цінною джерельною базою для вивчення еволюційних процесів становлення національної культури та музичної освіти в Галичині кінця ХІХ сторіччя.

К. Студинський також висвітлює діяльність заснованого О. Нижанківським музичного видавництва “Бібліотека музикальна” у 1885 році. Стимулом до нотодрукування стала праця митця як керівника гімназійного хору.

На початку розділу автор подає детальний репертуарний список творів, які співав хор О. Нижанківського. Основу виконуваних композицій, зазначає публіцист, становили хорові речі з трьох видань Д. Андрейка: “Вінок”, “Кобзар”, “Боян”. Це – понад шістьдесят пісень, авторами яких були С. Воробкевич, М. Вербицький, В. Матюк, П. Любич, М. Рудковський, І. Лаврівський, А. Вахнянин, П. Бажанський, М. Кумановський, М. Лисенко. Варто зазначити, що, на думку К. Студинського, “не в репертуарі вага, а в виконанні пісень”. Він пише: “Остап вкладав у них свою душу, а через те хор співав їх з таким ніжним чуттям, у такому прецизійному виконанні, що навіть серед забави мовкла розмова, публіка тиснула до хору та слухала пісні в німому захопленні. А по скінченні вітала диригента і його хор такими рясними оплесками, що хор мусів співати й співати. Росло

серце в Остапа, у його співаків та в тих вдячних і певних слухачів. Пісня поширювалася, а з нею росла також національна свідомість” [8, 207].

Тогочасна громадськість потребувала великої популяризації хорових творів українських композиторів. За цю просвітницьку справу взявся О. Нижанківський, організувавши “Бібліотеку музикальну”. Починаючи з 1885 року вийшло шість випусків. Це сприяло збільшенню українських хорових колективів у Східній Галичині кінця ХІХ сторіччя. Оскільки “Бібліотека музикальна” видавала твори літографічним способом, О. Нижанківському доводилося власноруч переписувати ноти, слова, а також дбати про естетику обкладинки.

У другій половині розділу К. Студинський висвітлює налагодження зв’язків з Миколою Лисенком. Розшукуючи нові твори тогочасних фундаторів української музики, активісти музичного видавництва прагнули отримати високомистецькі композиції видатних національних митців. Автор статті разом з Осипом Партицьким налагодив листування з М. Лисенком задля отримання його творів. Митець радо відгукнувся і прислав для галицького видавництва своє “*Quodibet*” I і II. У липні 1887 року композитор з Великої України зустрівся з К. Студинським у Києві та відвідав з ним могилу Т. Шевченка в Каневі.

У публікації автор через призму особистих спогадів з особливим теплом згадує про Лисенка як людину. К. Студинський пише: “Лисенко відповідав негайно на кожного листа, а цим виявляв супроти мене [К. Студинського – У. М.], тоді 17-літнього хлопця, високу культурність, якою визначався ціле життя у відношенні до всіх, а зокрема до Галичан, починаючи від р. 1868 р., коли він [М. Лисенко – У. М.] їхав на музичні студії до Липська. Не даром називано Лисенка “музикою джентельменом” [8, 208].

Поширюючи за допомогою “Бібліотеки музикальної” твори М. Лисенка, молоді люди поширювали його музику в Галичині. На початку грудня 1903 року у Львові, Станіславові, Чернівцях музичною громадськістю тріумфально відзначено ювілей великого сина України. “Була це подяка за його пісню й за єднання з нами, якому остався вірний до кінця життя” [8, 208], – на такій високій емоційній ноті закінчує розділ К. Студинський.

У шостому розділі “*Професори і молодь акад. гімназії. Виступи хору Остапа в “Зорі” 1885 – 7.*” автор статті представляє просвітницько-концертну та виховну роботу хору під керівництвом О. Нижанківського з львівським товариством ремісників “Зоря”. Ця співпраця

здійснювалася задля укріплення українства в колах ремісничої, міщанської молоді. Передові діячі краю Василь Нагірний, Кость Левицький запросили хор Остапа для здійснення цієї мети. Діяльність зосередилася на проведенні вечорниць, фестин. Ці мистецькі акції проводилися впродовж 1885 – 1887 років. Постійним учасником цих імпрез був хор О. Нижанківського. Цей співочий колектив знайомив тогочасну ремісничу і міщанську молодь з високомистецькими творами зарубіжних і українських композиторів. У своїх спогадах К. Студинський детально подає репертуар хору на кожних мистецьких акціях. Про високий інтелектуальний рівень цих заходів свідчить введення до програми декламацій уривків з української літератури. Їх виголошували самі члени ремісничої спільноти. Тогочасним організаторам такого просвітницько-виховного рівня вечорниць залежало на тому, щоб у них брали участь члени “Зорі”. За їх власним бажанням О. Нижанківський розпочав у товаристві вести “науку церковного співу та світських пісень” [8, 336]. Часто на цих імпрезах виконував музичні твори на цитрі Євген Купчинський.

Це творче спілкування було під постійною увагою професорів гімназії. На вечорницях часто виступали з доповідями А. Вахнянин, Г. Врецьона.

Розділ містить вартісні роздуми самого автора статті про виховну роль української пісні. Свої висловлювання він подає з приводу публікації твору О. Нижанківського “З окружків” у видавництві “Бібліотека музикальна”. К. Студинський пише, що “завданням того видавництва [Бібліотеки музикальної – У. М.] є розширити по всіх, хоч би найбільш руських хатах руську пісню, загірті всіх до щирої любови до всього, що своє, що рідне. Та пісня стане покликом до праці, до бою, стане вірадою, потіхою в горю та недолі... Лети тому, пісне, лунай далеко, а тебе всюди щиро привітають, тебе приймуть русини щирим серцем до своїх хат! Гомони, пісне, голосно, широко й далеко на славу руської родини. (...) Так, у дійсності, розуміли ми значення української пісні. В наших очах була вона носієм українства, і ми в цьому не помилилися. Бачили ми це з досвіду по наших виступах у “Зорі”, де при нашій участі виростало свідоме, інтелігентне міщанство, що нераз потім в житті давало докази своєї національної приналежності до великої української родини й свого патріотизму та жертвенности” [8, 337].

Сьомий розділ “Три пописові концерти хору Остапа в р. 1886.” присвячений трьом Шевченківським святкам (6. III. 1886, 10. III. 1886, 10. IV. 1886), на яких виступав хор під Молодь і ринок №6 (149), 2017

керівництвом О. Нижанківського. Автор детально описує концертні точки музичних програм. Він акцентує увагу читача на газетних відгуках часописів “Діло”, “Слово”, “Московські Вѣдомости”. Крім цього, у матеріалі є цінні спогади К. Студинського про інших видатних культурно-освітніх діячів: О. Борковського, о. Ільницького, Д. Леонтовича.

Висновок. Публіцистична праця К. Студинського з давнього періодичного видання “Наша культура”, в якій представлені мистецькі здобутки хорового колективу під керівництвом О. Нижанківського, є вартісним внеском до історіографії української культури. Вона чекає свого опублікування окремим виданням задля введення в науковий обіг. Це дасть можливість познайомити з нею широке коло сучасної інтелектуальної громадськості, що цікавиться мистецьким життям краю.

ЛІТЕРАТУРА

1. Кияновська Л. *Стильова еволюція галицької музичної культури XIX-XX ст.* / Любов Кияновська. – Тернопіль: Астон, 2000. – 339 с.
2. Колодій Я. *Остап Нижанківський* / Ярослава Колодій. – Львів: Логос, 1994. – 64 с.
3. Людкевич С. *Бібліографія творів Остапа Нижанківського* // Станіслав Людкевич / С. Людкевич. *Дослідження, статті, рецензії, виступи упор., ред., вступна стаття, прим Зеновії Штундер.* – Львів: Дивосвіт, 1999. – Т. I. – С. 300–302.
4. Людкевич С. *Остап Нижанківський і наша суспільність* / Станіслав Людкевич / С. Людкевич. *Дослідження, статті, рецензії, виступи упор., ред., вступна стаття, прим Зеновії Штундер.* – Львів: Дивосвіт, 1999. – Т. I. – С.
5. Сов'як Р. *Остап Нижанківський. Нарис про життя і творчість* / Роман Сов'як. – Дрогобич: Відродження, 1994. – 87 с.
6. Сов'як Р. *Остап Нижанківський та його музично-педагогічна спадщина* / Роман Сов'як. – Дрогобич: НВЦ Каменярь ДДПУ, 2005. – 198 с.
7. Соловей Л. *Остап Нижанківський: Життя і творчість* / Лариса Соловей. – Львів, 1987. – Рукопис. – Архів ЛДК ім. М. Лисенка. – 40 с.
8. Студинський К. *Остап Нижанківський у моїх спогадах* / Кирило Студинський // *Наша культура.* – 1937. – Ч. 3 (23). – С. 138–144; Ч. 4 (24). – С. 202–208; Ч. 8–9 (28–29). – С. 334–340; Ч. 11 (31). – С. 434–439.
9. Черкашина Т. *Формування жанрів спогадової літератури* / Тетяна Черкашина // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmduf_2013_4.

REFERENCES

1. Kyianovska, L. (2000). *Stylova evolyuciya galyczkoj muzychnoi kultury XIX-XX st.* [Style Evolution Galician musical culture of the nineteenth and

ВИКОРИСТАННЯ ВЕБ-КВЕСТІВ У ВИКЛАДАННІ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ ПРОФЕСІЙНОГО СПРЯМУВАННЯ

twentieth centuries.]. Ternopil: Aston. 339 p. [in Ukrainian].

2. Kolodij, Y. (1994). *Ostap Nyzhankivskyy* [Ostap Nyzhankivskyy]. Lviv: Logos. 64 p. [in Ukrainian].

3. Lyudkevych, S. (1999). *Bibliografiya tvoriv Ostapa Nyzhankivskogo* [Bibliography of works Ostap Nyzhankivskyy]. *Doslidzhennya, statyi, recenziyi, vystupy*. Lviv: Dyvosvit. Vol. I., pp.300–302. [in Ukrainian].

4. Lyudkevych, S. (1999). *Ostap Nyzhankivskyy i nasha suspilnist* [Ostap Nyzhankivskyy and our suspilnist]. *Doslidzhennya, statyi, recenziyi, vystupy*. Lviv: Dyvosvit. Vol. I., pp. 296 – 298. [in Ukrainian].

5. Sovyak, R. (1994). *Ostap Nyzhankivskyy. Narys pro zhyttya i tvorchist* [Ostap Nyzhankivskyy. Essay on the life and work]. Drohobych: Vidrodzhennya, 87 p. [in Ukrainian].

6. Sovyak, R. (2005). *Ostap Nyzhankivskyy ta joho muzychno-pedagogichna spadshhyna* [Ostap Nyzhankivskyy and its musical and pedagogical heritage]. Drohobych: NVCz Kamenyar DDP, 198 p. [in Ukrainian].

7. Solovej, L. (1987). *Ostap Nyzhankivskyy: Zhttya i tvorchist* [Ostap Nyzhankivskyy: Life and Work]. Lviv: Arxiv LDK im. M. Lysenka, 40 p. [in Ukrainian].

8. Studynskyy, K. (1937). *Ostap Nizhankivskyy u moyix spogadax* [Ostap Nizhankivskyy in my memories]. *Nasha kultura*. Vol. 3 (23), pp 138–144; vol. 4 (24), pp. 202–208; vol. 8–9 (28–29), pp. 334–340; vol. 11 (31), pp. 434–439. [in Ukrainian].

9. Cherkashyna, T. (2013). *Formuvannya zhanriv spogadovoyi literatury* [Formation of literary genres spogadovoyi]. Available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmduf_2013_4. [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 26.04.2017

УДК 378:811.111

Наталія Зайцева, старший викладач кафедри іноземних мов
Таврійського державного агротехнологічного університету, м. Мелітополь

ВИКОРИСТАННЯ ВЕБ-КВЕСТІВ У ВИКЛАДАННІ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ ПРОФЕСІЙНОГО СПРЯМУВАННЯ

Стаття присвячена вивченню навчальної структури “веб-квест”. Досліджуються особливості проведення веб-квестів на заняттях з іноземної мови зі студентами немовних факультетів, представлено перебіг і аналіз веб-квесту на занятті з німецької мови зі студентами двох спеціальностей. Обґрунтовано позитивний вплив проведення веб-квестів на підвищення мотивації і стимулювання пізнавальної та аналітичної діяльності студентів в умовах створення оригінального іншомовленнєвого продукту.

Ключові слова: веб-квест, пізнавальна діяльність, фахові знання, особистісно орієнтований продукт, міні-презентація.

Літ. 6.

Наталья Зайцева, старший преподаватель кафедры иностранных языков
Таврического государственного агротехнологического университета г. Мелитополь

ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ВЕБ-КВЕСТОВ В ПРЕПОДАВАНИИ ПРОФЕССИОНАЛЬНО ОРИЕНТИРОВАННОГО НЕМЕЦКОГО ЯЗЫКА

Статья посвящена изучению обучающей структуры “веб-квест”. Исследуются особенности проведения веб-квестов на занятиях по иностранному языку со студентами неязыковых факультетов, представлены процесс проведения и анализ веб-квеста на занятии по немецкому языку со студентами двух специальностей. Обосновано положительное влияние проведения веб-квестов на повышение мотивации и стимулирование познавательной и аналитической деятельности студентов в условиях создания оригинального иноязычного продукта.

Ключевые слова: веб-квест, познавательная деятельность, профессиональные знания, личностно-ориентированный продукт, мини-презентация.

Nataliya Zaytseva, Senior Lecturer of the Foreign Languages Department
Tavriya State Agrotechnological University, Melitopol

THE APPLICATION OF WEBQUESTS IN THE PROCESS OF TEACHING OF GERMAN OF PROFESSIONAL DIRECTION

The article examines a Webquest as a scaffolded learning structure both as an educational product and an innovative personality-centered technology. The distinguishing features of Webquest execution at foreign language for specific purposes studies are considered at German lessons and the Webquest course and its analysis with students of two specialties cooperating in order to solve the joint task are presented. The model of a Webquest for the team of natural sciences students (Ecology and Agronomy) and for the team of Economics,